

Pětidemoliční rozloučení: »po nás potopa«.

Přesně tak jsem to totiž cítila, když jsem četla zprávy za týden od 6. do 12. října.

Začneme u nezaměstnanosti, což byl dlouho alespoň jeden z ukazatelů ekonomiky, který u nás bylo možné číst pozitivně. Podle nejnovějších dat z úřadů práce ale nezaměstnanost u nás vzrostla nejvíce za 8,5 roku a poprvé za deset let jsme tak přišli o pozici premianta v rámci EU. Aktuální nezaměstnanost 4,6 % je nejvyšší od března 2017, což překvapilo i samotné experty. Za tímto nárůstem stojí především utlumený výkon českého průmyslu, který v posledních letech dusily především drahé energie, které pětikoalice neřešila. Ještě v roce 2019 přitom nezaměstnanost činila jen 2,7 %. Nyní čeká na práci zhruba o 136 tisíc lidí víc. Očekává se navíc, že nezaměstnanost do konce roku nadále poroste až k hranici 5 %. Je proto důležité, aby se novou vládu podařilo sestavit co nejdříve, a také, aby okamžitě začala konat a netopila se hned od začátku mandátu ve vlastních kauzách, jak už při jejím sestavování vypadá. České republice v mezinárodním srovnání ujíždí vlak na všech frontách a potřebujeme akceschopnou vládu co nejrychleji.

Akceschopnou vládu, která pochopí, že ekonomický systém založený na špatně placené práci v montovně se definitivně vyčerpá a jinak než podporou domácího průmyslu, vědy a výzkumu a zvyšováním minimální mzdy zvrátíme negativní trend jen těžko.

Škody po Fialovi budeme ještě sčítat

Co by také rozhodně napomohlo nakopnutí českého průmyslu, by byla fungující infrastruktura. Další věc, na kterou minulá vláda čtyři roky kašlala. Jak už jsem vás na svých sociálních sítích informovala, končící ministr dopravy a jeden z kandidátů na nového předsedu ODS Martin Kupka v minulých dnech informoval, že Státnímu fondu dopravní infrastruktury chybí v rozpočtu na příští rok 37,5 miliardy. Potřebné peníze se podle Kupky týkají budoucích závazků. Stát tak proto nemůže podepisovat nové smlouvy s dopadem do roku 2026. Peníze tak budou chybět na klíčové projekty, jakými jsou modernizace železničních tratí, obchvaty měst a obcí i dostavba strategických úseků dálniční sítě. Cesta do práce tak u nás lidem ve srovnání se Západem zabere násobně více času, což negativně dopadá především na regiony bez snadno dostupného centra. Je zajímavé, že končící vláda přiznává chybějící peníze v rozpočtu až teď po volbách, zatímco ještě před dvěma týdny jsme poslouchali lži o tom, jak se podařilo ekonomiku nastartovat a celá země bude vzkvétat, podaří-li se pětikoalici její mandát obhájit. Nyní? Chybí 38 miliard na dopravu a je nám jedno, kde je příští vláda vezme. Jak jsem tvrdila už před volbami a tvrdím dál – čtyři roky vlády pětikoalice nás zabrzdlily na X let dopředu a skutečné škody, které po této vládě zmaru zůstaly, budeme sčítat teprve časem.

Co ale pociťují občané v naší zemi už nyní, jsou nepřiměřeně drahá data. Další palčivý problém trvající řadu let, s nímž končící vláda nepohnula ani o píď. Zatímco tržby telekomunikačních firem loni vzrostly meziročně o 2,4 procenta na neuvěřitelných 124,4 miliardy korun, lidé v České republice platí nadále za data 6x více než Rakušané a 11x víc než Poláci. Důvodem je především koncentrace tržní síly, kdy 80 procent všech tržeb inkasovala čtveřice největších firem O2, T-Mobile, Vodafone a CETIN a firmy ze skupiny PPF dosáhly souhrnného podílu 42,9 procenta trhu. Doufejme tedy, že nový nominant ANO na ministra průmyslu a obchodu přijde s lepším řešením než před lety Marta Nováková, která přišla s geniálním vysvětlením, že si Češi mohou za drahá data sami, protože jsou příliš často na wifině. To je tak na úrovni vysvětlení nekvalitních potravin jakožto specifika trhu dle přání tuzemských spotřebitelů. Zvýšení konkurence na trhu s telekomunikacemi by tak mělo být dalším úkolem nové vlády, nakolik počet podnikatelů oprávněných poskytovat telekomunikační služby meziročně klesl o 12 %.

Von der Leyenová zůstává. Bohužel

Již jsem vás informovala, že Komise von der Leyenové minulý týden ustála dvojí hlasování o nedůvěře. Po všem, co tato komise provedla - upřednostňování zahraničních zájmů nad evropskými, prosazování větší kontroly nad internetem, tlakem na omezení státní suverenity, likvidaci evropského průmyslu v rámci zelené ideologie a diplomatické izolace od zbytku světa, tak politický mainstream v Evropském parlamentu dokázal, že stále není schopen sebereflexe. Dokonce i fakt, že von der Leyenová dosud odmítá zveřejnit své tajné zprávy s Pfizerem, nechávají mainstreamové politiky nadále chladnými.

Ale ne všechny zprávy z EU jsou negativní. Díky neustálému tlaku občanů byla řada vlád členských států donucena postavit se proti šmírovacímu návrhu Chat Control. Návrh, který se nyní znovu snažil protlačit Dánsko, tak byl opět odložen, což dokazuje, že politika se dá ovlivnit i zespodu. Vzpomeňme si na strany Spolu a STAN, které zavedení Chat Control z počátku podporovaly, a nakonec byly po nátlaku nucené ustoupit a postavit se v rámci EU proti Chat Control. Jen připomenu, že v počátcích pro ChatControl hlasovali také poslanci hnutí ANO a SPD.

Druhá, i když menší, dobrá zpráva, je že Evropský parlament těsnou většinou odmítl uvítat uzavření dohody EU-Mercosur. Ve zprávě o politické strategii EU pro Latinskou Ameriku, byl totiž zahrnutý i bod vítající tuto dohodu, ale poslanci ho během hlasování vyškrtli. Z ČR pro uvítání této dohody hlasovali poslanci z ODS, TOP 09, KDU-ČSL a STAN. Poslanci ANO a poslanec David z SPD se zdrželi. Pro vyškrtnutí jsem hlasovala já s Ondrou Dostálem a dále Nikola Bartůšek z Přísahy. Specifickým příkladem je pirátská europoslankyně Markéta Gregorová. Jak jsem již řekla, oslavování dohody EU-Mercosur bylo odmítnuto velmi těsnou většinou, konkrétně šlo o 10 hlasů. Markéta Gregorová hlasovala omylem pro odmítnutí a tato velmi těsná většina tak vznikla i díky jejímu hlasu, i když následně se vyjádřila, že její úmysl byl hlasovat pro oslavování této dohody.

Já doufám, že zbytek EU reflektuje toto hlasování a dohoda nakonec nebude ratifikována. Pokud chceme být nezávislí na zahraničních státech, nemůžeme si dohodami o volném trhu s nimi zlikvidovat vlastní zemědělství. Bez vlastního jídla není žádná nezávislost.

Tanky, telefony a ticho po Putinovi

Pamatujete si ještě na ono slavné předvolební varování premiéra Petra Fialy? Když prý **vyhraje** volby do Poslanecké sněmovny Andrej Babiš, zazvoní mu telefon a na druhém konci bude Vladimir Putin – s nabídkou, že nám sem zase pošle tanky. Inu, volby proběhly, Babiš **vyhrál**... a z Kremlu se zatím neozval ani šum. Možná jen špatný signál, možná si Putin zapomněl zaplatit roaming.

Zatímco národ a určitě i končící předseda vlády Petr Fiala netrpělivě sleduje displeje, Andrej Babiš už zamířil na Hrad – ne kvůli tankům, ale kvůli **vládním** jednáním. Prezident Petr Pavel, přezdívaný agent Pávek, ho přijal s obvyklým klidem generála a s výrazy, které by dokázaly uklidnit i houf hysterických politiků. Ironie osudu: zatímco měl podle předpovědí Fialova tábora na Hrad dorazit Putin, dorazil tam jen Babiš – a to pěšky, bez doprovodu obrněné techniky.

A tak se ukazuje, že předvolební apokalyptická rétorika má stejnou životnost jako vánoční cukroví v lednu. Tanky nikde, Putin nikde, ale zato máme spoustu analytiků, kteří právě vysvětlují, proč to všechno »vlastně dává smysl«.

Možná A. Babiš telefon na Putina přece jen má, ale čeká, až mu zavolá s gratulací. Možná jej nemá, jediné, že by mu jej končící premiér poslal. Nebo spíš neposlal. A možná nevolá nikdo, protože všichni tuší, že teď je čas méně strašit a víc vládnout.

Doufejme. Zkrátka, žádné tanky, žádný telefonát, jen česká politika v celé své komediální kráse. Aspoň, že lidem konečně došlo, že Fialy už skutečně stačilo. **J. Klán**

Malé zamyšlení nad skutečným vítězem

Kdo vlastně zvítězil ve volbách? Babiš a jeho ANO? Podle volební aritmetiky zcela jistě. Jenže, ono to všechno bude doopravdy jinak. Jak, ptáte se? Pokud bychom chtěli pojmenovat skutečného vítěze, byla by to Česká televize a jejího příkladu následující její soukromé kolegyně. Jak, proboha, ptáte se, to právě ony mohly udělat? Tedy ovlivnit dokonce rozhodnutí voliče? Tím, že spustily **bubnovou palbu** na jeden bod předpokládané skládačky. Podpásově, lživě a donutily ho bránit se. Když se pak nakonec připojil i Babiš, znejistil rozhodnutí i dosud váhající voliče. Dali si otázku: Opravdu se to může stát? Pak naše hlasy proti fialovské hydře propadnou. Raději tedy volit menší zla. Proto tak náhle vzrostla podpora ANO o několik nepředpokládaných procent, proto Motoristé přeskočili o více než bod pětiprocentní hranici, proto si Piráti mohou tleskat nad výsledkem. Přitom právě oni byli dlouho součástí koalice. **Paměť lidí je holt krátká.**

Rozklíčujeme můj hlavolam. Napřed co mě velmi překvapilo, i když se nechalo předpokládat. O úrovni mnohých u nás jsem si totiž nedělal iluze. Bylo to především tolik hlasů pro SPOLU. Jak to, že lidé při odevzdání svých hlasů nezohlednili bitcoinovou aféru, milion vyvedených z kampeličky samotným premiérem Fialou, předražené vojenské zakázky, podivnou penzijní reformu, neodmítnutý migrační pakt, připravenou uhlíkovou daň, atd.? Vždyť všechno to ukazuje nejen na nekompetentnost dosavadní vlády, na protivlastenectví a podlézavost současných mocných Bruselu nebo Spojeným státům. Ta tam byla svobodná politika tolik vyzvedávaná po listopadovém převratu. Slovy se hlásilo šetření, činy se rozhazovalo. Dodnes nikdo neví, kam směřuje všimné za vojenské zakázky, protože takové množství nákupů v prostředí liberalismu není nikde uskutečňováno za úsměv. Přitom současná garnitura na jedné straně přivírala kohoutky, na druhé, sama sobě, viz poslanecké platy, je otevírala. Byli jsme daleko válkychtivější než většina Evropy a neváhali při tom snižovat životní úroveň i těm nejpotřebnějším.

Mnohé z toho, o čem jsem se zmínil, patří i na hlavu STAROSTŮ. Té strany, která měla profit z kauzy Dozimetr. Přesto ani ona nebyla voliči vynechána a udržela si pozice. Dokonce prý čeká na to, aby svou angažovanost nabídl Babišovi pro jeho vládní koalici.

A nyní jsme u jádra věci. Co mělo být hlavním tématem předvolebních bojů? Vnitropolitické problémy a zákony, které rozevírají nůžky mezi výše postavenými a těmi pod průměrnými příjmy. To se ovšem týkalo i českých (tedy fialovských) postojů k různým opatřením bruselských byrokratů. Přijímali jsme všechno. Jen zdůvodnění předkládaná veřejnosti byla různá a často daleko od pravdy. Pro období před volbami nepříjemné téma. Proto bylo v posledních předvolebních týdnech nahrazeno jiným nosným – směřování na východ nebo na západ. Pro Českou televizi, která ostatně také stála za přesměrováním, to byl **dárek do památníku**. Okamžitě přizpůsobila nové situaci televizní diskusní témata. Napřed jen lehce, v posledních týdnech tvrdě, zvláště když bylo jasné, že Ústavní soud jedno seskupení, které mohlo ovlivnit směřování Babišovy vlády, nezruší. Opět se na nebi objevilo **strašidlo komunismu**. Hrozba znárodnování, odchodu z EU a NATO, zaměření na Rusko, nesvoboda! Nesmysly, které koaliční strany začaly omílat a s nimi i poklausovští Motoristé. Bez ohledu na to, že na jednotné kandidátce STAČILO! byli nejen komunisté, ale **národní socialisté**, strana doktorky Dernerové, SOCDEM, známé nestrannické osobnosti a další, kteří vystoupení z evropských struktur v programu neměli. Bylo však třeba vyvolat strach. Kdyby se totiž Babišovo ANO muselo opírat o ně, bylo by sociálně pro lidi přijatelnější, než třeba při spojení s Motoristy. Tento postoj se dotýkal i SPD Tomio Okamury. Také jsem se přičetla **cesta na východ**.

Nejhorší z tohoto hlediska byl poslední předvolební týden. Hnusný útok pana Hřiba na zástupce STAČILO! a SPD při jedné z diskusí zaváněl až xenofobií. Připojili se i zástupci SPOLU a Starostů, podtrhl to i Turek z Motoristů prohlášením, že s komunisty nikdy a nikam. Nevadilo, že útočí na STAČILO!, jehož dva členové byli již členy předchozích středových vlád. Když se ovšem **na dálku** »připojil« i Andrej Babiš prohlášením, že **s komunisty do vlády nepůjde**, zdálo se být jasné, že hlasy pro

STAČILO! jsou vlastně ztracené. Nebylo to tak, protože Babiš mluvil o vládní angažovanosti a nikoli o podpoře své vlády. Pochopitelně za určitých podmínek. Jenže mnohý z voličů se zalekl a na poslední chvíli své hlasy přesměřoval. STAČILO! tedy ke spokojenosti antidemokratů do PS neprošlo a hnutí SPD také ztratilo hlasy.

Nevím, kam se budou další kroky Andreje Babiše ubírat. Jisté je, že takovou habaděu, jakou provedly tzv. demokratické strany, si znovu nezopakují. Nepochybuji však o tom, že za pomoci prezidenta se pokusí nějak svázat případné samostatné kroky Babišovy strany. Nechci malovat čerta na zeď, ale ti s průměrným či podprůměrným platem, důchodci a zatím neotřkaná mládež, pokud volili ty, kteří z nás udělali pouhé loutky Bruselu, si podepsali ortel. Neprojeví se hned, bude plíživý, ani Babiš mu nedokáže zabránit. Půjde nejen o pokles životní úrovně, ale konec nadějí na lepší budoucnost, narukování našich synů a vnuků do armády, jež je předzvěstí zapojení do svaté války za další suroviny, odbytiště a moci toužící liberály na východě Evropy, potom třeba na Sibiři a v centrální Číně. Za tyto cíle zdůvodněné podle potřeb budou válčit naši potomci, aby za to dostali buď kovový nebo dřevěný kříž.

Poslanec profesor Ševčík zvolený na kandidátce SPD sice prohlásil: *Když jsou mladí tak ,blbí‘ a neuvědomují si problémy, tak ať si to odnesou.* Osobně to však nikomu nepřeji a mám před propagandou směřující jen k *vítězství* strach. Vím ovšem, že Česká televize a její souputnické stanice jsou, jako to ukázaly i tentokrát, schopny volby naruby převrátit a nepotřebují k tomu ani hackerskou angažovanost z Moskvy anebo třeba ze Sing-Singu. Kdo tedy prohrál volby? Všichni, kdo pracují z milosti zaměstnavatelů, berou normální důchody, musí na někoho spoléhat, aby přežili a ještě si to ani neuvědomují.

A kdo je tedy vyhrál? Myslím, že Česká televize, a že by jí měl generál Pavel dát nějaký metál 28. října. Zdůvodnění: Velmistř manipulace

A ještě několik myšlenek k volbám...

V mainstreamových médiích se nepokrytě jásá nad způsobem vyřazení hnutí STAČILO! z možnosti zasednout v Poslanecké sněmovně a nad oslabením SPD, což umožnilo Motoristům postavit se vedle ANO a také žádat vládní spoluodpovědnost, čímž oslabit sílu argumentů SPD. Nepochybně šlo o geniální tah médií a stran vyznávajících liberalismus. Hlavním záměrem však bylo, ještě před samotným volebním aktem, odstranit z cesty STAČILO!, tím, že se rozeseje strach mezi jeho voliče. Co kdyby jejich hlas, protože všichni v televizních besedách (ve skutečnosti to mohlo být i jinak) odmítli s tímto hnutím povolební spolupráci, propadl? Ti, co chtěli volit, volili tedy menší zlo. Proto ten nárůst hlasů pro ANO a Motoristy. A proč to všechno? Protože *»Evropou obchází strašidlo – strašidlo komunismu«*?

Nikoli. Podle programů vyřazených stran tohoto levicově pragmatického seskupení šlo o mírový svět, vlastenectví, konec nesmírných zisků zbrojařů, všech, kteří vyrábějí pro válku, o více peněz pro ty nejvíce strádající, o zrušení ekologické (uhlíkové) daně, nesmyslů z Green Dealu a žádných pět procent na zbrojení. A ještě o právo všech vyjádřit se i k těm nejozřejavějším tématům. To všechno vlastně bylo proti programu Bruselu, ať již unijního, či aliančního. Proti tomu ti pravověrní přece museli něco udělat. Tak se vyhlásilo: Nikdo s vámi nepůjde. Nikdo, Nikdo, NIKDO!

I Babiš se připojil. Dokonce chlubně po volbách prohlásil, že *»už podruhé se mu podařilo vytlačit komunisty ze Sněmovny«*. Měl na mysli ovšem STAČILO!, jehož KSČM byla sice součástí, ale hnutí, kde na prvních místech kandidátek nefigurovali vždy komunisté. Tak také on se připojil ke lži, která měla rozhodnout.

Aby se cíl splnil, mainstream a vládní diskutéři začali hrozit znárodnováním. Šlo o po mnoho let opakované klišé. Lidé se měli začít bát. Každý už přece měl nějaký svůj majetek nebo majeteček, a když ho neměl, tak co kdyby měl štěstí a stal se jednou také majetným? Jen liberální demokracie skýtá naději na uskutečnění podobného snu a co kdyby, pokud by STAČILO! uspělo, jim tento majeteček či naději chtěli vzít? *»Lidé spíš zapomenou na smrt třeba i vlastního otce, než na ztrátu majetku.«* (Macchiavelli: Vladař). Tuto ideu bylo tedy třeba hájit. Všichni si podali ruce a mainstream rozhýbal zvony, stejně jako kněží pod zvonice volali své varování z kazatelen. A voliči STAČILO!, a někteří i z SPD? Začali se bát o to, že jejich hlas se ztratí. Proto ten nárůst hlasů pro ANO, Motoristy i pro Piráty.

Největší údery si *demokraté* nechali na poslední předvolební dny. Šlo o jakousi Kubiceho zprávu v novém balení. Hrozbu, na níž nikdo už nestačí reagovat a vyvrátit ji. Stálo to asi hodně peněz, vyplatilo se však, protože, řekněte, kdo není zaplatitelný? Alespoň v našich mediálních podmínkách. **»...musím přiznat, že síla mainstreamu je tak mocná, že zasahuje do všech vrstev společnosti...«** (Dominik Duka). **Jen musí stát na správné straně, pak ho čeká i odměna.A proto... »není žádné opevněné místo, do něhož by nemohl proniknout osel s nákladem zlata«** (Cicero). A ještě jeden citát: *»Jsem si jist, že lidská věrnost je křehká a že peníze dovedou učinit všechny obtíže schůdnými, zlatem pak že lze rozrazit i ocelové brány«* (platonovský filozof Apuleius Lucius). Jak jednoduché, spojíme-li všechny tři citáty do jednoho. Jen ono zlato nahradíme slovy *koruna* či *euro* a dodejme, kdo by si pro takový bohubilý účel dovolil nespolupracovat?

Tímto vysvětlením ovšem nezdůvodňuji samotné vnitřní problémy někdy nesourodě vystupujícího konglomerátu stran a skupin, jakým bylo STAČILO!. Měly také svůj vliv. I pnutí uvnitř samotného hnutí. Subjektivistický výběr kandidátů. Přeshlapy samotného předsedy. Ani koalice upletená za pět minut dvanáct se SOCDEM, jejíž vedení nedokázalo svůj krok vstřícnosti ke STAČILO! svému členstvu ani pořádně vysvětlit. Stejně jako tvrdohlavé směřování některých kandidátů na vystoupení z EU a z Paktu, jež bylo oponenty úmyslně prezentováno jako odklon od Západu na Východ. Nedocenění nálady ve společnosti, jež řadu let byla lámána antirusismem. Musel jsem souhlasit s Remarquem, když napsal: *»Myslel jsem, že všichni lidé jsou proti válce, ale zjistil jsem s údivem, že mnoho lidí válku schvaluje. Hlavně lidé, kteří do ní jít nemusí.«* Onou válknemyslím jen vykopání zákopů a nasměrování raket, ale všelijaké ty hybridní a psychoakce, ostrakizování jedněch a zbožšťování druhých, ekonomické sankce, jež se nakonec dotýkají nás samotných, což ovšem oponenti války nedokázali účinně využít, vytváření napětí mezi *námi* a těmi druhými, kteří mají jiný názor či jiný pohled na svět, podněcování zbytečné nenávisti. Atd.

Nadhodil jsem jen to, o čem přemýšlím. Na analýzu nemám ani podklady, ani chuť.

Jaroslav Kojzar

Kladno: Výsledek referenda o hazardu je kvůli nízké účasti neplatný Souběžně s volbami do PS PČR se uskutečnilo místní referendum. Občané Kladna v něm hlasovali o otázce: „Souhlasíte s tím, aby Statutární město Kladno na celém svém území, z důvodu ochrany veřejného pořádku a zvýšení bezpečnosti ve městě, učinilo veškeré možné kroky ve své samostatné působnosti k bezodkladnému zamezení provozu hazardních her uvedených v § 3 odst. 2 písm. d) a e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách?“

K platnosti rozhodnutí v místním referendu je třeba účasti alespoň 35 % zapsaných voličů, zúčastnilo se jich ale pouze 24,80 %.

„Referendum se konalo podruhé a bylo o něčem, co neexistuje. Žádný problém s hazardem totiž na Kladně nemáme. I přes vysokou účast ve volbách byla procentuální účast v referendu ještě nižší, než v lednu 2023, kdy se uskutečnilo v souběhu s prezidentskými volbami. To hovoří za vše. Dovolím si podotknout, že jde o počín z dílny STANu s Piráty a chování některých agitátorů, kteří přesvědčovali a nutili lidi do hlasování v referendu, zastavovali důchodce a podobně, považují za nehorázné a nepatří do dnešní společnosti. Vůbec by mě nepřekvapilo, pokud zase budeme čelit žalobě, aby se toto zbytečné referendum konalo potřetí,“ uvedl kladenský primátor Milan Volf (Volba pro Kladno). Parlamentní listy

SLANÝ II. část

Ve středověku bylo Slaný po Praze jedno z nejdůležitějších. V době husitské bylo pevnou oporou kališníků. Víra „pod obojí“ vydržela pevně až do 17. století. Město se přidalo k rebelii proti Ferdinandovi, Habsburk byl po Bílé Hoře nemilosrdný. Ztratilo svobodu, roku 1638 bylo prodáno rodu *Martiniců, (majitelem se stal hrabě Karel Josef z Clam-Martinic, erb rodu Martiniců)*, stalo se městem poddanským . Ve 30leté válce přivítali protestantské Sasy jako spojence, ti jim oplatili tím, že město vyrabovali.

Teprve revoluce roku 1848 přinesla změnu - město se stalo sídlem politického a soudního okresu, kam patřilo po nějaký čas i Kladno. Naopak – pod okres Kladno přiřadila Slaný reforma v roce 1960.

Slaný je dnes velmi dobré místo pro život. Zachovalo si řadu památek, které se podařilo harmonicky včlenit do moderní zástavby. Středobod tvoří rozlehlé *Masarykovo náměstí s kašnou*. Řada domů stojí za prohlídku. Jmenujme aspoň bývalý *Okresní dům, Modletický dům*, domy čp.1, 4, 9, kašnu – spolu s mohutnou

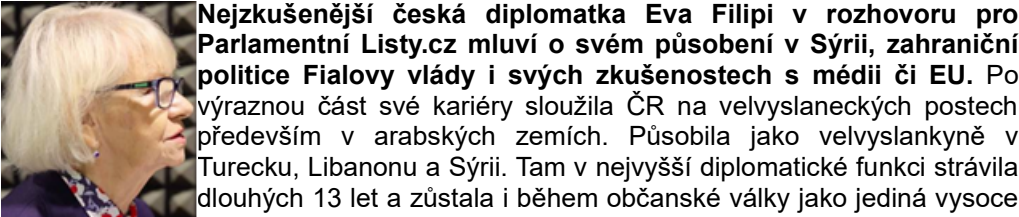
Velvarskou branou tvoří městskou památkovou zónu. Byly tak pevné i zrušené brány, město bylo kdysi opravdu nedobytné. Největším kostelem je gotický sv. Gothard, dále kostely Svaté trojice a Šimona a Judy. Bývalá Piaristická kolej slouží muzeu, kuriozitou je největší sbírka slánek u nás. Opravena byla i synagoga. Ve formě soch potkáte mimo jiné Antonína Dvořáka, Smetanu, K.H. Borovského, Jana Nepomuckého. K odpočinku vybízejí městské sady, třeba nově upravená Kumpánova zahrada s jezírkem, bývalý hřbitov u Gotharda či Piaristická zahrada slouží k těmúž účelu.

Slaný je také město mladých a škol. Vzpomínáte na spolupráci moderátora Kořena s místními středoškoláky v pořadu „Zázraky přírody?“ Městské divadlo sice nemá stálý soubor, přesto mohou místní vidět přední české herce. Karel Gott zde kdysi slavil velký úspěch v pravidelném zábavném pořadu ČT.

Zdejší motocyklový ovál zve k závodům, (plochodrážní stadion).Slánští jsou v tomto sportu spolu s Prahou a Pardubicemi jedničkou.

Slaný bývalo také městem vojenským. Zdejší divize byla prvosledovou pro případ nutné obrany republiky. Po zrušení posádky prostory zchátraly. Dnes už se snad vše kloní k lepšímu, postupně vzniká moderní bydlení. Ještě jedno je nutno připomenout. Slaný se málem stalo městem horním. Za nepříznivých geologických podmínek byl zbudován téměř 2 kilometry hluboký důl, to nejkvalitnější černé uhlí se z něho ale nikdy na povrch nedostalo - důl byl po roce 1990 zasypán. Pavel Hruban

Zlé vysvědčení pro Lipavského. Ale nejen pro něj.

Nejzkušenější česká diplomatka Eva Filipi v rozhovoru pro Parlamentní Listy.cz mluví o svém působení v Sýrii, zahraniční politice Fialovy vlády i svých zkušenostech s médii či EU. Po výraznou část své kariéry sloužila ČR na velvyslaneckých postech především v arabských zemích. Působila jako velvyslankyně v Turecku, Libanonu a Sýrii. Tam v nejvyšší diplomatické funkci strávila dlouhých 13 let a zůstala i během občanské války jako jediná vysoce postavená diplomatka Západu. V Damašku tak zastupovala kromě

ČR i zájmy dalších zemí, včetně USA.

V roce 2023 skončila v pozici české velvyslankyně v Sýrii a byla nucena ukončit i své působení v rámci MZV. Úřad vedený Janem Lipavským o ni nestál. Nedostalo se jí ani důstojného rozloučení a poděkování za téměř 35letou službu českému státu.

Nad stavem české zahraniční politiky za uplynulé čtyři roky krouť hlavou. „Nadále si myslím, že vrátili Česku důstojnost. Z čeho vycházejí? Ze své vlastní pýchy? Znáám díky své profesi prostředí EU i USA a nemyslím si, že bychom za poslední čtyři roky v naší zahraniční politice byli na nějakém piedestalu. Tato končící vláda neměla moc témat, tak se soustředili na to, co všechno děláme v rusko-ukrajinském konfliktu. Politici by ale neměli neustále mluvit o válce či o nenávisti ke komukoli. Prapodivné byly i rozpaky nad tím, když zvítězil D. Trump. Málokde jsem u této vlády viděla slovo mír a v posledních 2 letech bylo slovo mír velmi nepatřičné. Ti, kdo hovořili o dialogu, byli ostrakizováni a odsouváni do šuplíku těch, kteří si nezaslouží ani své bytí na zemi.“

Dosvědčuje, že po zkušenostech z jednání na vysoké úrovni ve světě včetně USA a návratu z Damašku do ČR zažila velký šok. „Působí to velmi nepatřičně a nebylo mi z toho dobře. O to ale nejde. Jde o zájem ČR a o to, jak naše země vypadá. Základní otázky v zahraniční politice jsou tři. Bude má země na základě zahraniční politiky více prosperující? Bude více bezpečná? Bude silnější? Tyto jednoduché otázky by si politici měli říci vždy, než vytvoří nějakou koncepci. Pokud slycháme, jak jsme za poslední roky byli v zahraniční politice dobří, tak otázka zní, zda jsme byli dobří pro ČR? Nemyslím si, že končící vláda byla pro naši zemi nějak zvláště dobrá!“

„Pakliže jejím hlavním mottem bylo soustředění se na jednu válku vedle nás, znamená to, jak řekl jeden analytik, že jedeme po černé sjezdovce dolů do údolí, kde nevíme, co nás čeká. Poté, co jsme v minulém století zažili dvě horké války a studenou válku, bych si opravdu nepřála, aby nás politici vedli k třetí horké válce,“ varuje bývalá česká velvyslankyně.

OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz> **MÍČ 47 437**

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

❖Kalendáře na rok 2026 k dispozici na OV KSČM – 70 Kč